

సమ్ములు, హర్షాత్మ, రైల్ రోకో లాంటి పోరాట పద్ధతులను సామాన్య జనం సాధారణంగా హర్షించవరు. తమ రోజువారీ జీవిత విధానానికి ఇష్టిన్న విఫూతం కలిగిస్తాయని భావిస్తారు. కానీ నమాజంలోనే ఏ వర్గం నమస్కారమును ఎదుర్కుటున్నా వాటిప్రభావం ప్రత్యుషింగానో, వర్క్షంగానో అన్ని వర్గాల ప్రజలపై ఉంటుంది. మాడునెలల నుంచి జరుగుతున్న శైలింగమం కేవలం శైలు ఇబ్బందులకు పరిమితమైంది. వివాదాన్నిద్దమైన మూడు వ్యాపారాలు చట్టాలకు పరిమితమైందో కాదు. ఈ చట్టాలు సంపూర్ణంగా అమలులోకి వస్తే శైలు తన భాషా మీద తనకు నచ్చిన, అనుమతినే సేర్పు చేసే అవాశం ఉండదు. అప్పుడు ఆ ఇబ్బంది సమాజంలోని వర్గాలకు అంతో ఇంతో బిదిలి అవుతుంది. శాంతియత పద్ధతుల్లో అందోకస కొనసాగుతున్న వారి సమస్యలను పరిష్కరించడానికి ఏ చూరప చూపని ప్రభుత్వం, ఈ మూడు చట్టాలను ఎట్టి పరిశీలించి రద్దు చేయం అని పదే పదే చెప్పున్న ప్రభుత్వం శైలులకు ఇప్పటినీ విషయంలో ఇంత మెండి ఖైఫి అమనరిస్తోందంటే ప్రభుత్వం జనం గురించి వట్టించుకోవడం లేదని ఈ చట్టాలను జనం మీద ఉంటో ప్రభుత్వానికి ఇతర ప్రయోజనాలున్నాయని అర్థం అవుతానే శైలుల ముదటి నుంచి శాంతియత పద్ధతుల్లోనే ఉద్యమం స్థాపించున్నారు. లారీచారీలు చేసినా, బాప్పు వాయుగోళాలు ప్రయోగాలు, జల ఫిరంగులు వాడినా సంబ్యాబలం ఉన్న శైలులు చెప్పిపోలేదు. 26వ తేదీన జరిగిన ట్రాక్ట్ ర్యాలీ మాత్రం కొంత కలత కలిగించే మాలకు దారి తీసింది. ఇది శైలుల తప్పిదంకు. శైలుల ఉద్యమాన్మిల్చి చేయడానికి కంటణం కట్టుకున్న ప్రభుత్వాన్ని సమర్థించే కొద్దిమంది ర్యాలీని హింస వేపు మల్చించి కశంకితం చేశారు. వరా మామాలుగా దుఃఖం శైలు మీదే కేసులు నమాదు చేసి తమకు అలవాటిన రీతిలో రించారు. శాంతియత ఉద్యమాలను ఎలా ఎదుర్కోవాలో ఈ ర్యాలీనికి ఇప్పుకించి అంతుపెట్టిపోలేదు. ఆ తరువాత గురువారం రోజు శైలు ఉద్యమానికి పిలుపు ఇచ్చారు. శైలు ఉద్యమం బలంగా ఉన్నాలంటే శైలు రోకో ప్రశాంత వాతావరణంలో జరిగింది. ప్రభుత్వం భారీ భద్రతా దాళాలను వినియోగించింది. కానీ శైలు చూపిన మనం వల్ల భద్రతాదశాలకు వసి లిచెండా పోయింది. శైలు రోకో జరిగిన రోజునే ప్రధానమంతి నరేంద్ర మాది త్వరలో జరగనమ్మ శాసనసభ ఎన్నికలను దృష్టిలో ఉంచుకుని అక్కడ వికాన్ యాత్ర ఓంచారు. కేంద్ర పౌలాం మంత్రి బెంగాల్లో పరివర్తన యూత్ పేరాలు మంత్రిక ముందే ఎన్నికల ప్రచారంలో మునిగి తేలారు. ఈ రెండు లు ఎన్నికలకు, శుష్ఠ వాగ్గానాలకు పరిమితమైనవి. ప్రధాని తుంగంగా కొన్ని పథకాలను ప్రారంభించారు. కొన్ని పథకాలకు పునాది

రైలు రోఫోల్స్ రైతుల సృజనాత్మకత

వివరించారు. జన జీవనాన్ని అప్పువ్వున్డం చేయకుండా వారికి టీ ఇచ్చారు. పీలిలకు పాలు అందించారు. జీలేసిలు, హల్వా తినిపించి ఆందోళన విధ్వంసవూర్పకంగానే ఉండనక్కరలేదని, తమ ఉధ్యమం ఎంత స్ఫుజనాత్మకమైందో తెలియజెప్పారు. కేవలం జనంలో శైతన్యం కలిగించ దానికి రైలు రోక్ కార్బూక్చమాన్ని వినియోగించుకున్నారు. రైళ్కు అంతరాయం కల్గించి సామాన్యుల జీవనానికి అడ్డంకులు స్ఫ్రెంచడం ఉధ్యమిష్టున్న రైతుల ఉద్దేశం కనే కాదు. బహుశః ఇంతటి వినాత్మమైన, స్ఫుజనాత్మకమైన, సర్వజ్ఞామోదకరమైన ఆందోళనా రూపం ఇటీవల ఎప్పుడూ కనిపించలేదు. మామూలుపద్ధతిలోనే ప్రధాన ప్రవంతి మీదియాలో మాది వికాసయూత్, అమెం షా పరివర్తనయూత్కు ఇచ్చినంత ప్రాధాస్యంలో శతాంశం కూడా రైతుల వినూత్తు ఆందోళనా రూపాలకు దక్కలేదు. జనం సహకారం లేకుండా, ప్రజల గుండె చప్పుడు పట్టించుకోకుండా మీదియా ప్రజల నాడిని పట్టి చూపగలుగుతుండా అన్న ప్రశ్న సమాధానమే లేదు.

మీద బైరాయించారు. వట్టాలు మీద పడుకున్నారు. ఇదంతా జుగుతున్న సనమయంలో తరవాతి స్నేహస్తలోనే రైల్వే అభికారులు రైళ్ళను నిలిపివేయడం సనముచితమైన చేర్చే అనాలి. ఉద్యమం అంటే విధ్వసం అన్న భావనకు ఎలాంటి అవకాశం లేకుండా జనానికి పూలు కూడా అందించి తమ ఆందోళన విశిష్ట ఏమిటో తెలియజెప్పారు. దైతుల ఉద్యమం పంజాబ్, హర్యానా, వచ్చిమ ఉత్తరప్రదేశ్‌కు పరిమితమైందన్న అప్పదథను పట్టా పంచలు చేస్తూ కర్మాపుక, మధ్యప్రదేశ్, రాజస్థాన్, ఉత్తరాఖండ్, ఉత్తర పంచలు చేస్తూ కర్మాపుక, మధ్యప్రదేశ్, రాజస్థాన్, ఉత్తరాఖండ్, ఉత్తరప్రదేశ్ పశ్చిమ భాగంలోనే కాక బైరార్, ఒప్పుమ్ ఒడిశాలో కూడా ఈ ఉద్యమ చారులు ప్రస్తుతంగా కనిపించాయి. దైతుల దైతుల సంఘం చూస్తే విరాజకీయ పౌరీ నిర్వహించిన తల్చుమానమైన ఆందోళనా కార్యక్రమంలోనూ ఎస్సుకూ అంతమందిజనం కనిపించలేదు. కానీ దైతుల ఆందోళనాదృశ్యాలు మీదియాలో కనిపించలేదంటే జనం గుండచప్పుడు వినిపించుకునే లభ్యం ప్రభుత్వానుకూల గోది మీదియాకు లేదని పూరోసారి రుజువు అయింది. ఈ ఉద్యమంలో మహిళలు కూడా అభిక నంఘ్యలో కనిపించి ఇది కేవలం పురుషుల వ్యవహారంకాదని, దైతుల కుటుంబాలు మొత్తంగా ఈ ఉద్యమంలో భాగస్వాములని నిరూపించారు. ఈ ఆందోళన సహకారాత్మకం అని రుజువు చేయడంతో పాటు కేవలం దైతులు మాత్రమే కాక సహాజంలోని వివిధ వర్గాల వారి పొత్త ఈ ఉద్యమంలో ఎంత బిలవత్తరంగా ఉందో కూడా స్పష్టంగా చేసింది. ఒక వర్గం ఆందోళనకు వివిధ వర్గాల మద్దతు సను కూరడం ప్రశ్నోద్యమాలకు సానుకూలమైన అంశం అయితే ఇదే ప్రభుత్వానికి కంటేమీద కునుకు పట్టనివ్వుటండా చేస్తాంది. ప్లిలు, ముసలి, ముతక, గ్రూపాలు అందరూ పొల్గొన్నారు. వివిధ వర్గాల యువత భాగస్వాములయ్యారు. నినాదాలపొయింది. వాటిలో ఆక్రోషం ఉండపచ్చ కాసి హింద హసేలేదు. వివిధ వర్గాలపారు ఈ ఉద్యమంలో భాగస్వాములు కావడం ఆభిక వ్యవస్థ కుదేలైపోయిందన్న వాస్తవానికి అద్దం వప్పడమే. ఆ వాస్తవికతే వివిధ వర్గాల వారు దైతులకు బాసటగా నిలిచెట్టు చేసింది. ఇది సహకారానికి ఉన్న శక్తిని గుర్తు చేసింది. కనిసం 50 చేట్లు దైతుల సఫలమైంది. 37 టెఱ్పు రద్దు చేయడాని వచ్చింది. రైల్వే శైఫన్కు చేరుకున్న వెంటనే దైతులు వూలు చల్లారు. ఏ ఉద్యమమైనా ప్రభుత్వ వ్యతిరేకమైందన్న ఆరోపణ ఉన్న తరుణంలో తామూ ఈ దేశంలో భాగమేనని అవాంతరాలు, అడ్డంపటులు స్థాపించడం హిందును ప్రేరించివచ్చం తమ అభిమతం కాడని దైతులు ఆవరణాత్మకంగా చూపించారు. దైతుల ఆందోళన వారికోరికలకు పరిమితం కాలేదు. కేంద్ర ప్రభుత్వం అనుసరిస్తున్న ఆభిక విధానాటు భధిష్ఠత్తును ఎంత అంధకార బంధురం చేస్తున్నాయో జనం అలోచించేట్టు కూడా చేస్తోంది. దైతుల ఆందోళన వివిధ రూపాలు నంతరించుకోవడం దేశంలో ఉన్న వైధానికి సంకేతం.

అన్నదాతల పేరాటం ఉద్యమాలకు మార్గదర్శకం

కరవది సుబ్బారావు

రైతులడి జీవన్సర్జన సమస్య అందుకే ఇట్లి నగరాన్ని చుట్టుముట్టి 78
 రోజులు గడుస్తున్నాడు ఉక్క సంకల్పంతో ఉడ్డమాన్ని మరింత ఉడ్డతంగా
 గాంధీయ మార్గంలో ముందుకు సాగిస్తూ అందరికి ఆర్ధరూపాని విలిచారు.
 దిట్లీనీ ఆస్వాతల ఉడ్డమాన్ని నేరుగా చూసి సుఖాన్ని పొందిందుకు
 దళిత హక్కుల పోరాట సమితి (డిపాచివెస్) నుండి రాష్ట్ర అధ్యక్షులు
 జీవి ప్రభాకర్, ప్రభాసార్థుర్ కరవడి సుబ్బారావు, అర్ణాటింగ్ సెక్రటరీ
 బుట్టి రాయపు, కార్పూర్ సభ్యులు గోకా రమేష్బాబు బృందం దిట్లీ
 వెళ్లింది. ఈ నెల నుండి దిట్లీకి చేరుకున్న మేము సింఘు సరిహద్దు
 పద్ధతిన్న రైతులను వరామర్చిద్దాముకున్నాం. అదే రోజున దేశ
 వ్యాపితంగా జాతీయ రహదారుల దిగ్వింధానికి ఆస్వాతలు పిలుపు

నిప్పటంతో అక్కడ పోలీసుల హదాపుడి ఎక్కువగా కనిపించింది. రోడ్జూపైకి
జనాన్ని రాయియుండా పోలీసులు ఎక్కుడికిర్కుడ ఆటంకం పరుస్తున్నారు.
దీతో మొము కూడా సంయులు, గొందుల గుండా అస్వాధాతల వద్దకు
చేరుకున్నారు. అక్కడ అస్వాధాతలనుచూసిన తర్వాత మంచి సూర్యి
దాయకుపైన వాతావరణలోకి అడుగుపెట్టిన ఫీలింగ్ వచ్చింది. అస్వా
ధాతల ధర్మ వేదిక వద్దకు చేరుకోవానికి దాదాపు నాలుగు కిలో మీటర్లకు
ధూరం ధర్మాలో పొల్చిన్న అస్వాధాతలను దాటి వెళాల్చి వచ్చింది. అంటే
నాలుగు కిలో మీటర్లకు వరక అస్వాధాతల రోడ్జూలై ఖాళీ లేకుండా కూర్కొని
ఉండటం చూసి ఎంత మంది అస్వాధాతల ధర్మాలో పొల్చిన్నాలో ఆర్థం
చేసుకోవటం మాపల్కాలేదు. రోడ్జూకిరువైపులా దెంటలు, రోడ్జూబైన అస్వా
ధాతలు కుటుంబాలలోని చిన్న పిల్లలు, మహిళలలో సహి ధర్మాలో
పొల్చిన్నటం అశ్వరూపినికి గురిచేసింది. అక్కడే మరుగుబొట్టు ఏర్పాటు,
బట్టలు ఉత్కేందుకు వాషింగ్ మెఫ్సీనులు, ఉచిత మెడిసిన్ పంపిణీ, చీలు,
టిఫిన్లు ఎప్పుడికప్పుగా సక్రమంగా అందుతున్నాయంటే ఎంత మంది
అక్కడ క్రమరీతికిలో వసిచేసున్నాలో ఆర్థం చేసుకోవటం పెద్ద చరిత్ర
చూటున్న తీరుగా ఉంది. వేదిక వద్దకు చేరుకోవడం మా పల్ల కాని
పరిస్థితుల్లో అక్కడ అస్వాధాతలు ఏర్పాటు చేసిన వాలంబీల్లు మమ్మల్లి
జాగ్రత్తగా వేదిక వద్దకు తీసుకుపోయారు. అక్కడే దెంట వేసుకుని ఉన్న
‘ విద్యాల్మి సంఘ నాయకులు మాటల్లాడుతూ కేంద్ర ప్రభుత్వం
అన్న దాతల ఉధూమాన్ని కేవలం పంజాబీ అన్స్వాధాతల
ఉద్యమంగా చూస్తోందని, అయితే జిల్ దేశంలోని అన్న
ధాతలందల సమస్య అని, దేశ ప్రజల సమస్య కూడా అని
మీడియాకు చెప్పారు.

అన్న దాతల ఉధ్వమాన్ని కవలం పంజాబ్ ల అన్నదాతల
ఉధ్వమంగా చూస్తోందని, అయితే ఇది దేశంలోని అన్న
దాతలందరి సమస్త అని, దేశ ప్రజల సమస్త కూడా అని
మీడియాకు చెప్పారు.

పెంటలోకి వెళ్లా. అకడ్ వారితో ముచ్చటించే నమయంలో ఆశ్చర్యం కలిగించే విషయాలు అనేకం తెలుసుకున్నాయి. రైతులకు సంఖ్యీభావంగా రెండు నెలలుగా ఉద్ఘమంలో పొల్చింటున్నాయని విద్యార్థి నాయకులు తెలిపారు. ఈతోపు తెలంగాణ రాష్ట్రానికి చెందిన స్వాస్థ ఛానల్ వాళ్లు మా వద్దకు వచ్చి మా వాయిన్ తీసుకున్నారు. ఈ సందర్భంగా మేము అస్వధారులు కేంద్రం వ్యవహరిస్తున్న తీరు సరైనది కాదని చెప్పారు.

దాతల ఉపస్థానికి వేలం పంజాబ్ ల్న్యూధాతల ఉపస్థానంగా మాసోందని, అయితే ఇది దేశంలోని అన్వయాతలందరి నమస్కారిని, దేశ ప్రజల నమస్కారికూడా అని మీదియాకు చెప్పారు. మూడు తర్వాత గురించి పూర్ణగుచ్ఛి నట్టు, వాటి వల్ల రానవు కాలంలో దేశంలోని ప్రజలు ఏ విధును ఇచ్చిందులకు గురవుతారో, అన్వయాతల ఎలా నష్టపోతారో చెప్పిన తీర్మానాన్వయాలకు మాటలరూపంగా కనిపించింది. వారి వేదనాపూర్చిత మాటలు

విన్నాక మాకు ఎంతోభద్ర కలిగింది. చట్టాలు అమలైతే తైతులు ఇంటన్ని బాధలు అనుభవిస్తారో అన్న అందోళన మాలో ప్రారంభమైంది. మాలోక కూడా ఒక కొత్త అలోచనకు తెరలేచింది. ప్రథాని మౌద్ది ప్రార్మణెంటలో ప్రణస్సామ్య పద్ధతిలో మాట చట్టాలపై వర్ష జరిపి వుంటే, ఇంకా చాలా విషయాలు బయలుకు వచ్చి వుండేవని, అందుపట్లే దీశ్విద్వారిలో తెచ్చి వుంటారని, వాటిని అర్థం చేసుకోబేటే రాసున్న ప్రమాదాన్ని గుర్తించి ప్రాణాలకు తెగించి మరీ ఇన్ని రోజుల పాటు అన్నదాతలు రోడ్డుపైకి వచ్చి అందోళన కొనసాగిస్తున్నారని మాకు అనిపించింది. ఒక తైతు అన్నదాతలు చలించి, ఘృదాష్టంలో ప్రాణాలు పోతున్నా ఎవరూ వెనక్కి తిగిగి చూసుకోకుండా శాంతి మార్గంలో పోరాటం చేయటం చూసిన మాకు ఒక అధ్యుత దృశ్యం మా కనులమందు మెదిలాడిన భావన కలిగింది. ఆ తర్వాత చిన్నగా వేదిక వరదకు చేరాము. అక్కడ అన్నదాతలు వేదికపై మాట్లాడాలని కోరారు. మేము మాత్రం వేదిక పైకి పోయి అన్నదాతలు ఆసుధానాటి చూపాడి ? కంటే నీమిన్ను కు లోచ్చ తెలుగు ద్వారా ప్రాప్తించిన విషయాలు అనుభవించాలి.

నుండి వల్పిన అనేక రైతు సంఘాల నాయకులు వచ్చి వేదిక పైకి ఎక్కిస్తారు. ఇలా ప్రతి రోజు దేవంలోని పటు ప్రాయాల నుండి రైతుల సంఘాల నాయకులు, రాజకీయ పార్టీల నాయకులు, ప్రతి సంఘాల నాయకులు వచ్చి తమ మర్దతు తెలియజేస్తుంటారని, రోజుకు కొన్ని పండల సంఘాల నాయకులు, కార్బూక్రూలు వస్తున్నారని, తమకు మర్దతును తెలుపుతున్నారని అక్కడ కార్బూక్రూ చెప్పటం చూసి ఆశ్చర్యపోవటం మాంతయ్యంది. వేదిక కేవలం ఈ రోజు ఏర్పాటు చేసినది కాదని ఉద్యమం ప్రారంభమైన రోజు నుండి ఈ రోజు పరపక నిత్యం వేదిక నాయకులతో, ప్రసంగాలతో కిక్కిరిసి వుటోందని, బెంటలతో వచ్చే వారు వస్తుంటే, పోయే వారు పోతుంటే కనీసం రెండు వేల మండికి పైగా నిత్యం అన్నారు దాతలు ఉంటారని తెలిపారు. ఆ ప్రాయమంతా అన్నదాతలు జిందాబాద్, మౌది దౌన్డెన్, మూడు వట్టలు రద్దు చేయాలి, రైతులు లేకుంటే తిండి లేదు, భవిష్యత్ లేదు, అన్నదాతలకు అండగా ఉండాం అనే నినాదాలతో నిరంతరం మార్కోగుతోందని చెప్పారు. ఝకార్లు, ఫైలీల సంఖ్య లెకక్కుల మిక్కిలి. ప్రధానంగా యువత ఎక్కువ మండి అన్నదాతల ఉధ్వమించి పాలోనటం చాలా మంచి పరిణామంగా మాకనిపించింది. ఈ ఉధ్వమాన్మాసి చూసినందుకు చుట్టూపక్కల రాప్రోల నుండి కాపుండా దేవంలోని అన్నారు రాప్రోలకు చెందిన రాజకీయ పార్టీల నాయకులు, సామన్మ ప్రజలు, మహిళలు, చిన్నారులు ప్రతిరోజు వేలనంఖ్యలో రావటం ఒక అద్భుతంగా అనిపించింది. ఒక జాతరను చూసేసినందుకు ప్రజలు చోతున్నారా అస్తురీగా మాకు తోచింది, వచ్చినావారందికి ఆతిథి మర్యాదలకు ఎటు పంటి ఇంజుంది లేకుండా వాలంభేర్చు మంచినీరు, టీలు, అల్యూమినాలు అందించటం అన్నదాతల దాతృత్వానికి నిలుపుటద్దంగా కనిపించింది. ఇక్కడ మొము గమనించింది అన్నదాతల చలికి తట్టుకోలేకపోవటం. అయితే ఈ విషయం వారి మాఘాలలో ఏ కోశాన కనిపించలేదు. తమ ప్రాయాలు అర్పించైనా వట్టలు రద్దు చేసుకుండామనే ఉక్క సంకుల్పాలను తప్ప. అందుకువారా విసుగురాకుండా వంటలతయారీ, బట్టలు ఉత్కరటం, ఆహారాన్ని వడ్డించటం వంటి పసులను ఎవరికి వారు నిర్మయించుకని చేసుకోవటం, ఏది లేకపోతే రోడ్స్‌పైనే ఆటలతో, పాటలతో సందగ్గా ధర్మాలో పాల్గొనటం చూశాం. అన్నదాతల ధర్మాలు గురించి ఎవరో చెప్పటం కన్నా స్వయంగా మా కళ్ళతో చూసినందుకు ఎంతో సూప్రాపాండామనే చెప్పాలి. రాసన్న కాలంలో చరిత్రలో నిలిచిపోయేలా, ఉద్యమాలకు మార్కోర్చుకంగా అన్నదాతల పోరాటం ఉంటుందని చెప్పటంలో ఎటుపంచి అతిశయోక్తి లేదు.

వద్దుబండి మీద ఎర్రజెండాలో మేడే!

‘చావులేని ఆశయాల ఆపాహనే సంన్మరణ’ అని మేధావులు అంటారు. నిజమే, జీవితమంతా ఉన్నతమైన ఆశయాలకు కట్టుబడి సుమసమాజం కోసం పరితపించిన ఉద్యమాలకు దానియీల మూర్ఖుర్లు ప్రాతఃస్థరాణియుడు. ఆయన్ని సృపించుకోవడం మనల్ని మనం తిరిగి చెప్పుపెంతం, శక్తిమంతుం చేస్తుకోవడమే!

‘దానియల్ మాస్టర్సు’గు అందరికీ పరిచయమున్న ‘కాశేత్ దానియల్’ (88) గుంటూరు జిల్లా, పొన్నారు పట్టణంలో ప్రజా ఉద్యమాలకు, సాహిత్యానికి ఒక చిరునామగా సుదీర్చకాలం క్రియాలీంగా పనిచేశారు. గుంటూరు జిల్లా, కొత్తప్రపంచంలో ‘స్టైలిష్ గ్రాండ్’గా, రెడ్ విలేజ్ గా పేరొందిన కమ్యూనిస్టు ఉద్యమాల పురిగిగడ్ ‘దావులారు’ గ్రామంలో ఒక నిన్నపేద దళిత కుటుంబంలో జ్ఞానించారు. జిల్లాలో పుండె ఉద్యమకరు లందరితో పరిచయముండడంతో దానియల్ కదలికల మీద ఎప్పుడూ పోలీసు నిఘూ పుండె, అనేకసార్లు అర్పెన అయ్యారు. ఔ ఆంధ్ర ఉద్యమ సంస్థర్థంలో లాభించార్లి, అరస్టునకు గురియ్యారు. ఆయన టీవర్కగా మొదట గుంటూరు లూధర్మం స్కూలులో పనిచేసేలట్టుడు కమ్యూనిస్టు అని తెలిసి ఉద్యోగం నుంచి తొలిగించారు. తర్వాత ఆయన మళ్ళీ ప్రభుత్వ స్కోప్సూలు టీవర్కగా ఉద్యోగం సంపూంచారు. దానియల్ పనిచేసిన జాగర్రమూలి, వెలలూరు, తాడిపత్రు, తొట్టింపూడి మొదలున గ్రామాల్లో అక్కడి పెత్తించారీ కులాలవారు దళిత కులాల టీవర్కుని ‘మాల పంతులు, మాదిగ పంతులు’ అనేవారు. అయితే దానియల్ విషయంలో ఆయనకున్న ఉద్యమ నేపథ్యాన్ని చూసి తెల్పివారు. ఆయనకి బల్బెరియా, హంగేరి పంచి దేకాలనుంచి కూడా ప్రతికటు పోస్టల్లో వచ్చేవి. ఉపాధాయుణ్ణిగా ఆయన తన చైతన్యవంతమైన కార్యక్రమాలతో తోటి ఉద్యోగుల్లో, గ్రామాల్లో తనస్తేన ముద్ర వేసుకొన్నారు. సాంతంగా ఉద్యమ గేయాలను రాసి పాడడం, కవిత్వం రాయడం, పత్రికలు తెప్పించడం వంటి కార్యక్రమాలతో పాటు యేటా గ్రామంలో ఒక ఎద్దులబండి మీద కమ్యూనిస్టు ఉద్యమ ఎరజిండా పెట్టుకుని మేడేని జరిపేవాడు. తన గ్రామం దావులారులో తెరులుపద్ధ సుమారు నల్కు ఎడ్డ బశ్శి తీసుకుని క్షమప్పే నసించి ఇసుక తోలించి ఒక గ్రంథాలయాన్ని స్థాపించారు.

దానియల్ స్పృహమంలో 1940వ దకశానికే
కమ్మునిస్టు ఉద్యమకారులు తయారయ్యారు.
బెసారస్ హిందూ విశ్వ విద్యాలయంలో
చదువుకుని కమ్మునిస్టుగా అరెషై జైలుకెళ్ళిన
జౌన్గలుగడ్డ రామలింగయ్య
చింతలస్తార్యానారాయణల ద్వారా దావులారు
గ్రామానికి కమ్మునిస్టుసీద్ధాంతం అలవడింది.
దానియల్క పెదనాన్న వరసమేయ కాబోతు
రామస్వామి, వేము రామ సుఖయ్య గౌప్య
నిబద్ధతపున్న నాయకులుగా గుర్తింపు పొందారు.
కాబోతు రామస్వామి గ్రామంలో బంజరు
భూమిల్ని ఆక్రమించి దళిత పేదలకు

అస్త్రయనం చెయ్యడం, జనాన్ని సమీకరింపదమే ఆయన దినప్పుగా ఉండేది. ఆయనపై భగవ్త సింగ్, గోరా, త్రిపురనేని రామసౌమ్యిల ప్రాహం ఎక్కువ.

కారంచేడు, ఘండూరు దళితులైపై దాడుల నేపథ్యంలో ముందుకొచ్చిన డళితవారంతో పాటు అంబేద్కర రచనలు కూడా తెలుగునాటు అందుబాటులోకి వచ్చినప్పుడు ఆయన అంబేద్కర్జీ చందవం ప్రారంభించాడు. ఘండూరులో ప్రత్యేక న్యాయస్థానాన్ని ఏర్పాటు చేసిన తర్వాత దళితుల న్యాయస్థాణం జలుగుతున్నప్పుడు డానిమెర్ ఆ గ్రామం వైపు బాధితులకు అందగా నిలబడ్డారు. సాక్షులు ప్రశ్నలో భాలకు లోంగుకుండా జిగిని విషయాలు తెర్వింగా కోర్లో చేపే విధంగా

వార్లో మనుస్తైర్యం నింపారు.
వయస్సు పైలడిన తర్వాత ఉద్యమాల్లో క్రియాశీలంగా
దానియల్ తన ఇంటిని గ్రింథాలయంగానూ, ఉద్య మకారుల
మార్చారు. తన శీతమంతా పుస్తకాలకే ఖండు చేసేవారు.
పుస్తకాల మీద ఉన్న ప్రేమకు ఇది నిదర్శనం. ఆయన మార్చిజాన్ని
ఉంచార్లో పుస్తక పరామితి కూడా అంతే నిష్టతతో ప్రేమించారు.
ప్రార్థనాపం, చదువం, చదివించడం సమసమాజ స్థాపనలో
నమ్మి సమత కోసం పరితపించిన దానియల్ తన కుమార్తె
పాటి అని, ఇంరెటి సమతా మార్గ్ అని, పుస్తకాలు వుండే గదికి
లయం అని పేర్లు పెట్టారు. ఎంతోమందికి ఉద్యమ సాహిత్యాన్ని
చెయ్యడం, అభ్యర్థులకురంగా ఆలోచించడం అలాటునేసి
శ్యామలపరంగా ఉపాధాయుడైన దానియల్ మాస్టరు ఈ నెల
తోమ్మిదప తేదీన పొన్నార్చులో మరణించారు. ఆయన మృతి

మోటు. అయిన ఉద్యమ కార్యాచరణ

